

לע"נ

מנוחה טחובר ז"ל

ט"ו תמוז תשי"ד - ד' שבט תשע"ג

”פִּיָּהּ, פְּתִיחַהּ בְּחִכָּמָהּ ;
וְתוֹרַת חֶסֶד, עַל-לְשׁוֹנָהּ”
משלי ל"א כ"ו

זיכרונים

פרקי תהילים ופרקי תפילה

הנהוגים לאומרס ביום הזיכרון

בבית הקברות

לעילוי נשמת

מנוחה שיינדל

בת

מרדכי זלמן וחוה גלמן

ט"ו תמוז תשי"ד - ד' שבט תשע"ג

בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגַּדְּדוּ וְלֹא תִשְׁיִמוּ
קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמֵת.
כִּי עִם קְדוּשַׁת אֶתֶּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָּחַר יְהוָה
לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סֻּגְלָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
הָאָדָמָה. (דברים י"ד א-ב)

רמב"ן שם: "...וכאן ביאר כי המצוה גם לישראל ... ולפי דעתי כי טעם
"עם קדוש" הבטחה בקיום הנפשות לפניו יתברך, יאמר אחרי שאתה עם
קדוש, וסגלת ה', ולא ישא אלהים נפש, וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו
נדח, אין ראוי לכם להתגודד ולהקרח על נפש ואפילו ימות בנוער. ולא
יאסור הכתוב הבכי כי הטבע יתעורר לבכות בפירוד האוהבים ונדודם
אף בחיים.
ומכאן סמך לרבותינו (מו"ק כז) באסרם להתאבל על נפש יותר מדאי.

אמנו היקרה!

קיבלנו ממך המון, הבית, החינוך האהבה, ההשקעה. בכל המלחמות שלך השארת אותנו בחוץ ונתת לנו לפרוח. לא נתת לנו להרגיש את גודל המעמסה, גודל הכאב, גודל האתגר. תודה.

אנו יודעים שאת המלחמה הארוכה, למעלה משני עשורים, שניהלת נגד המחלה, ערכת למעננו, כדי להיות שם, כדי שלא נחסר דבר. את המלחמה נלחמת עד הסוף, עד הרגע האחרון. שוב תודה.

אין ביכולתנו להבין את דרכי ההשגחה, צדיק ורע לו, כל כך הרבה ייסורים במהלך השנים, תוך כדי התמדה בעשיית חסד, בבניית בתים. אבל אנו יודעים שייסורים ממרקים. את עלית, אימא, לגנזי מרומים כמו פמוט מבריק. כל כך הרבה מירוק, הפמוט הזה נוצץ כמו פמוט שמעולם לא נראה כמותו, ללא שמץ של לכלוך, כליל שלמות ללא רבב. להבת נשמתך הקדושה, נר התורה והחסד, ממשיכה ובווערת. הנר הזה הדליק את נרותם של כל כך הרבה אנשים סביבך, וממשיך לבעור בתוכנו ובתוכם. עולם החסד שלך, תמיד הסתתר מאחורי מעטפת הצניעות והענווה שהייתה לך, וחיוך המתמיד, הקרין את שורש פועלך בעולם. זכית להעמיד עצי זיתים, בנייך, שתולים על פלגי מים, מלאים בפירות, אשר בהם, יבורך גבר. אנו מתבוננים בגביע הכסף, המלא ביין גפן פורייה, יין עשיר בטעמו בצבעו ובריחו, המשיכי להיות מליצת יושר לנו ולמשפחותינו ולכל עם ישראל, ישלם ה' פעלך ותהי משכורתך שלמה.

ואלה תולדות

מנוחה נולדה בארגנטינה בט"ו בתמוז תשי"ד, (16.7.54) להוריה מרדכי זלמן וחוה גלמן. מתוך מניעים ציוניים, עלו לארץ בשנת תשכ"ג, ולאחר כמה גלגולים הגיעו לבת-ים. שם נקלטה מנוחה בבית הספר תחכמוני ובבני עקיבא, על-ידי חבריה שכבר אז חשו במיוחדות שבה. המשיכה בלימודיה בכתה התורנית בתיכון 'בית וגן' בבת-ים. לאחר מכן שרתה שרות לאומי בבי"ח 'איכילוב' בת"א. באותו הזמן הדריכה בבי"ע את שבת ישורון. והכירה את הקומונר החדש שהגיע מירושלים, (ולעתיד יהיה בעלה).

לאחר השירות הלאומי, למדה מנוחה במכללה לבנות בירושלים, תושב"ע וחינוך מיוחד. בשנת תשל"ו התחתנה עם הרב יצחק טחובר שלמד אז בכולל 'מרי"ץ' במבשרת ירושלים. לאחר שבעלה סיים לימודיו בכולל עבר הזוג למעלות, יחד עם עוד משפחות מהכולל ויסדו שם את קרית החינוך. באותה תקופה שמשה מנוחה כ'אם בית' בקריה, והשפיעה רבות על התלמידים ועל בנות השרות הלאומי במעלות.

כעבור 4 שנים עברו בני המשפחה לירושלים, לשכונת ארמון הנציב ושם התחילה מנוחה לעבוד כבלנית במקווה. כאשר הרב בקהילת 'ישראל הצעיר' התחילה בשקט בהשפעה מיוחדת על הנשים בשכונה, והעבירה מידי שבת שיעור בפרקי אבות, שפסק לאחר שחלתה.

באותה תקופה התחילה גם בפעילות ב'אמונה', תנועת האשה הדתית לאומית. מנוחה, שהקרינה אור ושמחה לכל סביבותיה, הפכה לדמות אהובה על כל מכריה ונבחרה להנהלת אמונה בירושלים ולחברת הועד הפועל של אמונה הארצית, ואף שמשה שנים רבות כסגנית יו"ר של סניף ירושלים. לאחר שחלתה בסרטן השד בתש"ן התחילה לעבוד במדרשת אמונה שנוסדה שנתיים קודם לכן על ידי גבי ז'בה מלכיאל, ולהבדיל בין חיים לחיים גבי דינה הכהן ז"ל. במדרשה הפכה במהרה לדמות דומיננטית ואהובה על ידי המרצות והתלמידות. עבודתה במדרשה נמשכה למעלה משמונה עשרה שנה. דווקא לאחר שחלתה הגבירה - בעידוד בעלה - את פעילותה באמונה ואף נבחרה פעמיים למרכז המפד"ל ולמועצת סניף ירושלים והייתה חברה בוועדות שונות בעירית ירושלים. בשנת תשנ"ז פגעה המחלה שנית ולאחר ניתוח נוסף, המשיכה מנוחה בכל פעילותה במקביל לטיפולים כימותרפיים ואחרים במשך למעלה מ-15 שנה. מנוחה זכתה להשתתף בחתונות כל חמשת בניה. פעילותה הברוכה, והאור שהקרינה לכולם, חרותים בלב כל מכריה וחברותיה לעד.

תהא נשמתה צרורה בצרור החיים

תפילות יום השנה בעת העליה לקבר

מי שלא היה בבית קברות במשך שלושים יום מברך ברכה זו בבואו תוך ד' אמות לקברים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יֵצֵר אֶתְכֶם בְּדִין, וְזֶן וְכֻלְכַּל אֶתְכֶם בְּדִין, וְהִמִּית אֶתְכֶם בְּדִין, וְיִוֹדַע מִסֵּפֶר כְּלַכְכֶם בְּדִין, וְעֵתִיד לְהַחְזִיר וּלְהַחְיֹתְכֶם בְּדִין: בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַיֵּה הַמֵּתִים: אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם, אֲדַנִּי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכַּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֵּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.

פרק ל"ג

רַנְנּוּ צְדִיקִים בְּאֲדָנִי לְיִשְׂרָאֵל נְאֻה תְּהִלָּה: הוֹדוּ לְאֲדָנִי בְּכִנּוּר בְּנִבֵּל עָשׂוּר זָמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרוּעָה: כִּי יִשָּׂר דְּבַר אֲדָנִי וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֲמוּנָה: אֶהֱב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד אֲדָנִי מִלְּאָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר אֲדָנִי שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּגְבוּרַת פִּיּוֹ כָּל צְבָאָם: כִּנֵּס כְּנֶד מִי הַיָּם נִתַּן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מֵאֲדָנִי כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צוּה וַיַּעֲמַד: אֲדָנִי הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת אֲדָנִי לְעוֹלָם תַּעֲמַד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדַר וְדַר: אֲשֶׁרִי הִגּוּי אֲשֶׁר אֲדָנִי אֱלֹהֵי הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט אֲדָנִי רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שְׁבַתוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הִיִּצֵר יַחַד לְבָם הַמְבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב חֵיל גְבוּר

לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: הנה עין אדני אל יראיו למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חכתה לאדני עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך אדני עלינו כאשר יחלנו לך.

פרק ט"ז

מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: אמרת לאדני אדני אתה טובתי בל עליך: לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: אדני מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: אברך את אדני אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי אדני לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח.

פרק י"ז

תפלה לדוד שמעה אדני צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתך בלא שפתי מרמה: מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: בחנת לבי פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמתי בל יעבר פי: לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ: תמך אשרי במעגלותיך בל נמוטו פעמי: אני קראתיך כי תענני אל הט אזורך לי שמע אמרתי: הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימיך: שמרני כאישון בת עין בצל

כַּנְפֵיךָ תִּסְתִּירֵנִי: מִפְּנֵי רִשְׁעִים זֶה שְׂדוּנֵי אֵיבֵי בְּנֵפֶשׁ יִקִּיפוּ עָלַי:
 חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִּימוֹ דָּבְרוּ בְּגֵאוֹת: אֲשֶׁרִינוּ עִתָּה סִבְבוּנוּ עֵינֵיהֶם
 יִשִּׁיתוּ לְנֻטוֹת בְּאֶרֶץ: דְּמֵינוּ כְּאֲרִיָּה יִכְסוֹף לְטָרֶף וְכִכְפִּיר יֵשֵׁב
 בְּמִסְתָּרִים: קוֹמָה אֲדֹנָי קִדְמָה פָּנָיו הִכְרִיעֵהוּ פִּלְטָה נִפְשֵׁי
 מִרְשַׁע חֲרָבָה: מִמֵּתִים יָדָה אֲדֹנָי מִמֵּתִים מַחְלָד חֲלָקִים בְּחַיִּים
 וְצִפּוֹנָה תִּמְלֵא בְּטָנָם יִשְׁבְּעוּ בָּנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם: אָנִי
 בְּצִדִּק אֶחְזֶה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמּוֹנָתְךָ.

פרק ע"ב

לְשִׁלְמָה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמִלְכָּה תָּנוּ וְצִדְקָתְךָ לְבֵן מֶלֶךְ: יָדִין עִמָּךְ
 בְּצִדִּק וְעֵנִיִּיךָ בְּמִשְׁפָּט: יִשְׂאוּ הָרִים שְׁלוֹם לְעַם וּגְבָעוֹת בְּצִדְקָה:
 יִשְׁפֹּט עֲנִי עִם יוֹשִׁיעַ לְבָנֵי אֲבִיוֹן וַיִּדְכֵּא עוֹשֶׁק: יִירָאוּךָ עַם
 שָׁמֶשׁ וּלְפָנֶי יָרַח דּוֹר דּוֹרִים: יִרְדַּ כְּמָטֵר עַל גַּז כְּרִבִּיבִים זֶרְזִיף
 אֶרֶץ: יִפְרַח בְּיָמָיו צְדִיק וְרַב שְׁלוֹם עַד בְּלִי יָרַח: וַיִּרְדַּ מֵיָם עַד
 יָם וּמִנְהַר עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ: לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאֵיבָיו עֶפְרָיִם יִלְחָכוּ:
 מַלְכֵי תִרְשִׁישׁ וְאֵיִים מְנַחֵה יִשְׁיבוּ מַלְכֵי שֹׁבָא וְסָבָא אֲשַׁכְּרוּ
 יִקְרִיבוּ: וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מַלְכִּים כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ: כִּי יֵצֵל אֲבִיוֹן
 מִשׁוֹעַ וְעֲנִי וְאִין עֲזָר לוֹ: יַחַס עַל דָּל וְאֲבִיוֹן וְנִפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים
 יוֹשִׁיעַ: מִתּוֹךְ וּמִחֲמַס יִגְאֵל נִפְשָׁם וַיִּיקָר דָּמָם בְּעֵינָיו: וַיַּחֲסֵ וַיִּתֵּן
 לוֹ מִזֶּהֱבָ שֹׁבָא וַיִּתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ תְּמִיד כָּל הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ: יְהִי פֶסֶת
 בְּרַבְרָא בְּרֵאשׁ הָרִים יִרְעַשׂ כָּלִבְנָנוֹן פְּרִי וַיִּצִּיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב
 הָאֶרֶץ: יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לְפָנֶי שְׁמֵשׁ יָנוֹן שְׁמוֹ וַיִּתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל
 גּוֹיִם יִאֲשְׁרוּהוּ: בְּרוּךְ אֲדֹנָי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
 לְבַדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאֶרֶץ אָמֵן
 וְאָמֵן: כָּלוּ תְּפִלוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי.

פרק צ"א

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן בְּצַל שְׁדֵי יִתְלוֹנוֹן: אִמַּר לְאֲדָנִי מַחְסֵי וּמִצּוֹדֹתַי
 אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בוֹ: כִּי הוּא יִצִּילֵךְ מִפֶּח יְקוֹשׁ מְדַבֵּר הוֹוֹת:
 בְּאֲבָרְתוֹ יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תַּחֲסֶה צָנָה וְסַחֲרָה אֲמַתּוֹ: לֹא
 תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מְדַבֵּר בְּאֶפֶל יֵהֱלֵךְ מִקְטָב
 יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצַּדָּךְ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק
 בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה אֲדָנִי מַחְסֵי
 עֲלִיּוֹן שְׁמַתָּ מְעוֹנָךְ: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב
 בְּאֵהָלֶךָ: כִּי מִלְאֲכֵיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ: עַל כַּפָּיִם
 יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגָּף בְּאֲבוֹן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרוֹךְ תִּרְמַס כְּפִיר
 וְתַנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאֶפְלֹטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאנִי
 וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבַּדְהוּ: אַרְךָ יָמִים
 אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי.

פרק ק"ד

בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת-אֲדָנִי אֲדָנִי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתָּ:
 עֲטָה אֹר כֶּשֶׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם כִּירִיעָה: הַמְקַרָּה בְּמַיִם עֲלִיּוֹתָיו
 הַשָּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כְּנָפֵי רוּחַ: עֲשֵׂה מִלְאֲכֵיו רוּחוֹת
 מְשֻׁרְתָיו אֵשׁ לַהֵט: יִסַּד אֶרֶץ עַל מְכוּנֵיהָ בַל תִּמּוּט עוֹלָם וְעַד: תְּהוֹם
 כְּלָבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעֲמְדוּ מַיִם: מִן גַּעְרָתְךָ יִנוֹסוּן מִן קוֹל רַעְמָךְ
 יִחַפְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדוּ בְקַעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדַּתְךָ לָהֶם: גְּבוּל
 שְׁמַתָּ בַל יַעֲבֹרוּן בַּל יִשְׁבוּן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחְלִים
 בֵּין הָרִים יֵהֱלֹכוּן: יִשְׁקוּ כָל חֵיתוֹ שְׁדֵי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם: עֲלִיֵּהֶם
 עוֹף הַשְּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֶפְאִים יִתְנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו
 מִפְרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהֶמָּה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת

הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וַיֵּין יִשְׁמַח לִבָּב אָנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים
מִשְׁמֵן וּלְחֶם לִבָּב אָנוּשׁ יִסְעֵד: יִשְׁבְּעוּ עַצֵּי אַדְנֵי אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר
נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנֶנוּ חֲסִידָה בְרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבֹהִים
לִיַעֲלִים סִלְעִים מַחֲסֵה לְשַׁפְּנִים: עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שֶׁשֶׁם יָדַע
מְבוֹאוֹ: תָּשֶׁת חֲשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים
שֶׁאֲגִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֶאֱסָפוֹן וְאֵל
מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לִפְעֻלוֹ וּלְעַבְדָּתוֹ עַדֵי עָרֵב: מָה רַבּוֹ
מִעֲשֵׂיךָ אַדְנֵי כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: זֶה הַיָּם גְּדוֹל
וְרַחֵב יָדַיִם שָׁם רִמַּשׁ וְאֵין מִסְפָּר חֵיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שָׁם אָנִיּוֹת
יְהַלְכוּן לוֹיָתָן זֶה יִצְרָתָ לְשִׁחַק בּוֹ: כָּלֶם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוֹן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוֹן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ
יִבְהַלּוּן תִּסְף רוּחַם יִגְעוּן וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן
וּתַחַדֵּשׁ פָּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד אַדְנֵי לְעוֹלָם יִשְׁמַח אַדְנֵי בְּמַעֲשָׂיו:
הַמְבִיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד יִגַע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לְאַדְנֵי בְּחַיֵּי
אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי: יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בְּאַדְנֵי: יִתְמוּ
חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת אַדְנֵי הַלְלוּ יְהִי.

פרק ק"ל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ אַדְנֵי: אַדְנֵי שִׁמְעָה בְּקוֹלִי
תְּהִינָה אֲזַנֶּיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם עוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהִי אַדְנֵי
מִי יַעֲמֵד: כִּי עַמָּךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא: קוֹיִתִי אַדְנֵי קוֹנְתָה
נַפְשִׁי וּלְדַבְּרוֹ הוֹחֵלְתִי: נַפְשִׁי לְאַדְנֵי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים
לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל אַדְנֵי כִי עִם אַדְנֵי הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ
פְּדוֹת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנְתָיו."

אותיות השם

מָה אֶהְבֵּתִי תוֹרָתְךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׁיחֵתִי: מֵאִיבֵי תַחֲכַמְנִי מִצּוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי: מִכָּל מְלַמְדֵי הַשְּׂפָלָתִי כִּי עֵדוּתְךָ שִׁיחָה לִי: מִזְקָנִים אֲתַבּוֹן כִּי פְקֻדֶיךָ נִצְרָתִי: מִכָּל אֲרוּחַ רַע כְּלֹאתִי רִגְלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִי כִּי אַתָּה הוֹרַתְנִי: מִה נִמְלָצוּ לְחַכֵּי אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי: מִפְּקוּדֶיךָ אֲתַבּוֹן עַל כֵּן שִׁנְאַתִּי כָּל אֲרוּחַ שָׁקֵר:

נִרְ לְרִגְלֵי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיַבְתִּי: נִשְׁבַּעְתִּי וְאַקְיָמָה לְשַׁמֵּר מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: נִעֲנִיתִי עַד מֵאֵד יִי חִינֵי כְדָבְרְךָ: נִדְבוֹת פִּי רָצָה נָא יִי וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי: נִפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: נִתְנוּ רְשָׁעִים פֶּח לִי וּמִפְּקוּדֶיךָ לֹא תַעֲיִתִי: נִחַלְתִּי עֵדוּתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שֶׁשׁוֹן לְבִי הִמָּה: נְטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב:

וַיְבֹ אֲנִי חֲסֻדֶיךָ יִי תִשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתְךָ: וְאַעֲנֶה חֲרִפֵּי דָבָר כִּי בִטְחַתִּי בְדָבְרְךָ: וְאֵל תִּצַּל מִפִּי דָבָר אֶמֶת עַד מֵאֵד כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחַלְתִּי: וְאַשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָמִיד לְעוֹלָם וְעַד: וְאַתְהִלְכָה בְּרוּחָבָה כִּי פְקֻדֶיךָ דְרָשְׁתִּי: וְאַדְבָּרָה בְּעֵדוּתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ: וְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי: וְאַשָּׂא כַּפִּי אֶל מִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְאַשִּׁיחָה-בְּחֻקֶיךָ:

חֲלֻקֵי יִי אִמְרָתִי לְשַׁמֵּר דְּבָרֶיךָ: חֲלִיתִי פָּנֶיךָ בְּכָל לֵב חֲנּוּנִי כְּאִמְרָתְךָ: חֲשַׁבְתִּי דְרָכֶי וְאַשִּׁיבָה רִגְלִי אֶל עֵדוּתֶיךָ: חֲשַׁתִּי וְלֹא הִתְמַהֲמַהְתִּי לְשַׁמֵּר מִצּוֹתֶיךָ: חֲבָלֵי רְשָׁעִים עוֹדְנֵי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: חֲבַר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וְלִשְׁמֵרֵי פְקֻדֶיךָ: חֲסֻדְךָ יִי מְלֵאָה הָאָרֶץ חֻקֶיךָ לְמַדְנִי:

הוֹרִינִי יִי דֶרֶךְ חֻקֶיךָ וְאַצְרֶנָּה עֵקֶב: הִבִּינִי וְאַצְרֶה תוֹרָתְךָ וְאַשְׁמְרֶנָּה בְּכָל לֵב: הִדְרִיכְנִי בְּנִתִּיב מִצּוֹתֶיךָ כִּי בּו חֲפָצְתִי: הִט לְבִי אֶל עֵדוּתֶיךָ וְאֵל אֶל בְּצַע: הִעֲבַר עֵינֵי מִרְאוֹת שׂוֹא בְּדֶרֶךְ חִינֵי: הִקֵּם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתְךָ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ: הִעֲבַר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: הִנֵּה תִּאֲבָתִי לְפְקוּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חִינֵי:

אותיות נשמה

נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקה: נעניתי עד מאד יי חייני כדברך: נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:

שרים ודפוני חנם ומדברך פחד לבי: שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: שברתי לישועתך יי ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד: שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך:

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: מאבי תחכמי מצותיך כי לעולם היא לי: מכל מלמדי השכלתי כי עדותך שיחה לי: מזקנים אתבונן כי פקדיך נצרתי: מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך: ממשפטיך לא סרתי כי אפה הורתני: מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: מפקדיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר:

הוריני יי דרך חקיך ואצרנה עקב: הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: הדריכני בנתיב מצותיך כי בו הפצתי: הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני מראות שוא בדרכך חייני: הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: העבר חרפתי אשר יגרתני כי משפטיך טובים: הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חייני:

תפילה לעילוי נשמה

אָנָא אַדְנֵי מְלֵא רַחֲמִים, אֲשֶׁר בִּידְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ -
הִיָּה נָא לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ וּתְפִילַתְנוּ בְּעִבוּר נִשְׁמַת

מנוחה שיינדל בת מרדכי זלמן

וּגְמוּל נָא עִמָּה בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל לְפָתוּחַ לָהּ שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחוֹסֵד וְשְׁעָרֵי גֵן
עֵדֶן, וּתְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּאַהֲבָה וּבְחִיבָה, וְשַׁלַּח לָהּ מִלְּאֲכִיף הַקְּדוֹשִׁים
וְהַטְּהוֹרִים לְהוֹלִיכָהּ וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים, אֲצֵל נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
וְהַצְּדִיקָנוּיֹת, חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת, לִיהֲנוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתָּךְ, לְהַשְׁבִּיעָה מְטוֹבָךְ
הַצָּפוֹן לְצְדִיקִים.

וְהַגּוֹף יָנוּחַ בְּקִבְרְךָ בְּמְנוּחָה נְכוֹנָה, בְּחֻדוֹהּ וּבְשִׁמְחָה וְשָׁלוֹם, כְּדַכְתִּיב:
”יְבוֹא שָׁלוֹם, יָנוּחוּ עַל מְשַׁכְּבוֹתֶם הוֹלֵךְ נְכוֹחוֹ”, וּכְתִיב: ”עֲלֵזוּ חֲסִידִים
בְּכְבוֹד, יִרְנְנוּ עַל מְשַׁכְּבוֹתֶם”,

וּכְתִיב: ”אִם תִּשְׁכַּב, לֹא תִפְחָד, וְשִׁכְבַתְּ וְעָרְבָה שְׁנַתְךָ”. וְתִשְׁמֹר אוֹתָהּ
מִחִיבוֹט הַקִּבְרֵי וּמִרִימָה וְתוֹלְעָה, וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לָהּ עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ, כִּי
אָדָם אֵין צְדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא, וְזָכוֹר לָהּ זְכוּיוֹתֶיהָ
וְצְדִיקוֹתֶיהָ אֲשֶׁר עָשְׂתָהּ, וְתִשְׁפִּיעֵלָהּ מִנְּשִׁמְתָהּ לְדַשֵּׁן עֲצָמוֹתֶיהָ בְּקִבְרְךָ
מְרוֹב טוֹב הַצָּפוֹן לְצְדִיקִים, דְּכַתִּיב: ”מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ”,

וּכְתִיב: ”שׁוֹמֵר כָּל עֲצָמוֹתָיו, אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה”. וְתִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּדָד,
וְשִׁאֲנָן מִפְּחַד רָעָה וְאֵל תִּרְאֶה פָּנֵי גִיהֲנוֹם. וְנִשְׁמַתָּה תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצָרוֹר
הַחַיִּים וּלְהַחֲיוֹתָהּ בְּתַחֲתֵית הַמֵּתִים עִם כָּל מֵתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
אָמֵן.

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ,
וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ וְיִצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ,
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל. בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקָדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא

לְעֵלָא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמְתָּא,
דְאָמִירוֹן בְּעֵלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים, עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

אל מלא רחמים

אל מלא רחמים שוכן במרומים, המצא
מנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלות
קדושים וטהורים כזוהר הרקיע מזהירים
את נשמת

מנוחה שיינדל בת מרדכי זלמן

שהלכה לעולמה, בעבור שבלי נדר ניתן
צדקה בעד הזכרת נשמתה, לכן בעל
הרחמים יסתירה בסתר כנפיו לעולמים,
ויצור בצרור החיים את נשמתה, ה' הוא
נחלתה, ותנוח בשלום על משכבה,
ונאמר אמן:

יהי

זכרה

ברוך

מקום מנוחתה: הר המנוחות ירושלים
גוש: מט חלקה: קנ שורה: ב קבר: 19

"פיה פתחה בחכמה
ותורת חסד על לשונה"

פ"נ

אשת חיל, אצילית,
מאירת פנים ובעלת חסד

הרבנית **מנוחה טחובר** ע"ה

בת ר' **מרדכי זלמן בלמן** ז"ל

נלב"ע ד' שבט תשע"ג

תנצב"ה

זיכרונים™

אמבר און המייסד - אכזב 322 און לאינס

כל הזכויות שמורות (2011)

להזמנות: דודו ברגר

טלפון: 050-7666992

www.zichronim.co.il

